

Pevnější než my

Epy de Mye

- (1) $\begin{matrix} \mathbf{G} & & \mathbf{D/F\sharp} & & \mathbf{Emi} \\ \text{Už třetí den po tvý smrti posílám ti zprávu} \\ \mathbf{C/H} & & & & \mathbf{D} \\ \text{že zase někdy přijdu, až budem mít hraní} \\ \text{prohlídneme fotky a pak pročistíme hlavu} \\ \text{vrátíme se do školy a vyřešíme, co asi bude po ní.} \end{matrix}$

Už třetí den po tvý smrti naslepo ti volám
a věřím, že tam někde v elektřině uslyšíš,
že máme ještě nějaký společný dětský plány,
co můžeme stihnout, jen když si pospíšíš.

hm...

- (2) Už třetí den po tvý smrti nemůžu tě najít
na průmyslový škole ani v Brně na kolejích,
prošel jsem už všechno stejně nemůžu tě najít
ani v třešňový áleji pod Javořicí.

Už třetí den po tvý smrti snažím se chápat,
proč stavěl jsi přehradu mnohem pevnější než my,
proč za žádnou cenu nechtěl jsi nikdy tápat
a proč nesměli jsme vědět, co ti bralo tvůj klid.

hm...

- (3) Už třetí den po tvý smrti posílám ti zprávu
věřím, že tam někde v elektřině uslyšíš
já vím, to jsem nestihl a tak mám těžkou hlavu,
když protrhla se přehrada mnohem pevnější než my.

hm...

Where The Wild Roses Grow

Cave Nick

Ref.: **Ami** **Dmi Ami**
He called me the wild ro-ose
 C **E**
But my name was Elisa Day
 Ami **Dmi Ami**
Why he called me that I do not kno-ow
 Ami **Gmi Ami**
For my name was Elisa Day

(1) **Ami** **C**
From the first day I saw her I knew she was the one
 Dmi **E**
She stared in my eyes and smiled
 Ami **C**
Her lips were the colour of the roses
 Dmi **E**
That grow down the river all bloody and wild

(2) When he knocked on my door and entered the room
My trembling subsided in his sure embrace
He would be my first man and with a careful hand
He wiped off the tears that run down my face

Ref.:

(3) On the second day I brought her a flower
She was more beautiful than any woman I'd seen
I said "Do you know where the wild roses grow
so sweet and scarlet and free?"

(4) On the second day he came with a single red rose
He said "Give me your lust and your sorrow"
I nodded my head as I lay on the bed
"If I show you the roses, will you follow?"

Ref.:

(5) On the third day he took me to the river
He showed me the roses and we kissed
And the last thing I heard was a martyr word
As he knelt above me with a rock in his fist

(6) On the last day I took her where the wild roses grow
She lay on the bank going light as a thief
And I kissed her goodbye, said all beauty must die
And I leant down and planted a rose between her teeth

Ref.:

Amnestia na neveru

Elán

- Ami F G**
(1) Cez more cez oheň láska nás prevedie
Hravo nás podvedie telom aj v duši
Len žiadne spovede lepšie nič nevedieť
V najlepšom prípade len niečo tušiť.
- (2) Vie to aj piatačik, vie to riaditeľ školy
Že láska občas tak nádherne bolí
Miluje dotyky tance a gestá
Neverných odmení a verných trestá.

F G Ami
Ref.: Láska Bože, láska, kde Ťa ľudia berú
F G Ami
Vyhlasujem veľkú amnestiu na neveru.
Láska má recidívy tak dlho kým sme živí
nikdy jej nie je dosť má čudnú minulosť

Láska je zázrak, ktorý sa koná bežne
Chalani sú z nej chorí dievčatá také nežné
Láska je kukla, ktorá sa na motýľa zmení
Až keď mu krídla zhoria, vie pravdu o plameni.

Ref.:

Studený nohy

Radůza

- (1) **Ami Emi Dmi Emi**
Prší, choulím se do svrchníku,
Ami Emi Dmi Emi
než se otočím na podpatku
zalesknou se světla na chodníku,
jak pětka na věčnou oplátku.

- (2) Slyším kroky zakletejch panen,
to je vínem, to je ten pozdní sběr,
každá kosa najde svůj kámen,
to je vínem, ber mě, ber.

Ref.: **F E Ami**
Studený nohy schovám doma pod peřinou
F E Ami
a ráno kafe dám si hustý jako tér,
F E Ami
přežiju tuhle neděli tak jako každou jinou,
F E D Ami
na koho slovo padne, ten je solitér.

- (3) Broukám si píseň o klokočí,
prší a dlažba leskne se,
je chladno a hlava, ta se točí,
jak světla na plese.

Ref.: Studený nohy...

- (4) Tak mám a nebo nemám kliku,
zakletá panna směje se
a moje oči, lesknou se na chodníku,
jak světla na plese.

Ref.: Studený nohy...

Kulatý obdélníky

Hop trop

Ref.: /: Kulatý obdélníky, kulatý obdélníky,
fialovej les a žlutá voda. :/
D
A7 **D**

(1) Pojd' se mnou, ty moje poupě,
já ukážu ti opiový doupě,
tam v těžkém dýmu omamnejch jedů
uvidíš fialovej les a žlutou vodu.
D
A7 **D**

Ref.:

(2) Ležím si na bříše, na zádech bednu kytu,
v kapse hrst hašiše, žiju si v blahobytu,
dva kufry algeny dostal jsem za chatu
a potom za auťák LSD lopatu.

Ref.:

(3) Fenmetrák posvačím, čuchnu si čikuli,
mám z toho čistidla frňák jak bambuli,
konečně v kómatu rysy mi přituhly,
sako a kravatu dají mi do truhly.

Ref.:

Crusade

Znouzectnost

- (1) **D** **E** **D** **E**
Brána města se otvírá a vyjíždí průvod
nekonečná řada mužů na koních
v srdcích tepe touha, hlavy hrdě vztyčené
pohled někam za obzor mají upřený
Odjíždějí do dálek pod vlajkami s křížem svým
a kdy se vlastně vrátí - nikdo netuší

Ref.: Haj da dy dý dá - cestou jedou rytíři
Haj da dy dý dá - cestou dalekou
Haj da dy dý dá - vítr prachem zavíří
Haj da dy dý dá - za výpravou křížovou

- (2) Ve jménu jejich boha, ve jménu jejich víry
ve jménu jejich zbraní a ve jménu kořisti
jedou s nimi i kněží co maj drátěné košile
co jim budou žehnat před každickým útokem
Jedou pod vlajkou s křížem - vstříc své budoucnosti
jaká vlastně bude - nikdo netuší

Ref.:

- (3) Roky tiše uplývají a ten průvod řídne
trýzeň, nemoc, bída, hlad - kdopak je sem zval
a k tomu ještě nepřítel, který domov brání
domov co každý z rytířů v dáli zanechal
nezbývá než cesta zpět - pro ty co ještě zbyli
pod zbytky vlajky s křížem - kdo by to byl tušil

Ref.:

- (4) Brána města se otvírá a vchází do ní průvod
vrací se s hlavou sklopenou, zbylo jich jen pár
kdo vrátil se zdravý - může být vlastně šťastný
třicetiletí starci s vlasy ze stříbra
Když odjeli do dálek pod vlajkami s křížem svým
že se takhle vrátí - nikdo netušil !!

Ref.: Haj da dy dý dá - cestou jeli rytíři
Haj da dy dý dá - cestou dalekou
Haj da dy dý dá - vítr prachem zavířil
Haj da dy dý dá - za výpravou křížovou.

Zlatý údolí

Pacifik

- (1) **Ami G Ami**
Mokro v botách, píseň v notách nikdy nepsanou,
G Ami
slunce pálí, že i skály úpal dostanou,
G F
jen osamělý balvany, až uslyší tvé přiznání,
Dmi E
ti řeknou, že jsi dávno ztratil směr
Ami G
a že patříš mezi pohany
F Emi Ami
a místo na jih táhneš na sever.

Ref.: **C Emi**
Zlatý údolí, touha vzdálená,
F G
je chimérou všech dalek modravejch,
C Emi
zlatý údolí, co jen vítr zná,
F G
ti v horkým srdci vypaluje cejch,
Ami Emi
jak je vzdálený každý mámení
F G
a druhá strana řeky nemá břeh,
C Emi
zlatý údolí, zlatý údolí
F G C
je celej život s rancem na zádech.

- (2) Snad tě k cíli dobrý víly jednou dovedou,
slunce hoří, zlatí oři z dálky přijedou,
když zmizí fata morgana, je zpověď dávno napsaná
do kamene mlčenlivejch skal,
než se někdo cestou zastaví,
pak bude psáno, že jsi tady stál.

Ref.:

Ref.:

Dezertér

Původní bureš

- (1) **Ami F**
Serval si uniformu
C G
a prolez dírou v plotě
kvetly tam pampelišky
na plotě bylo kotě
jéjéjé
na plotě bylo kotě
jéjéjé

Vydal se cestou k městu
a schovával se pro ty
zelený tepláky
a šněrovací boty
jéjéjé
a šněrovací boty
jéjéjé

Ref.: **C**
Tak to je dezertér
G
hlavu má zakloněnou
F
s pohledem do sluníčka
C G
armádo na viděnou
Ami F
jéjéjé
C G
armádo na viděnou
Ami F
jéjéjé

- (2) Do města nedošel
schoval se radši v kopcích
a ranní noviny
přinesly jeho popis
Marie Dvořáková
z baráku u kostela
přečetla noviny
dlouze se zamyslela

Ref.: Tak to je ...

- (3) Hrnek na nočním stolku
vylezla z pod peřiny
do báglu dala triko
chleba a starý džíny
a v lese mezi stromy
pověsila to prádlo
na pařez dala chleba
a na ten chleba sádlo

Ref.: Tak to je ...
Na tlumené struny v libovolné poloze:

- (4) Za dva měsíce
dole na nádraží
do vlaku směrem na Prahu
vlez
ňákej
fousatej
chlap

Ref.: Tak to je ...

Maják

Nezmaři

- (1) Čím dál víc je někde v nás,
Hmi C D A7 D
čím dál víc nás proniká,
G C G
že jednou prolomí se hráz
A7 C D G
samých frází, maják naděje až zabliká.

- (2) Schází nám poctivej prám,
ztrácí vítr z plachtoví,
jak starej Bludnej Holand'an
stále čekám, na otázky kdo mi odpoví.

Ref.: Kde je síla lidí,
C D7 G
kde je víra v nás,
C D7 G
kolikrát pravdou zbití
C D7 G Emi
nastavíme ještě druhou tvář?
A7 D7 G

- (3) Každý má svou malou loď,
svoji vlajku vztyčenou,
a každý z nás je lodivod,
který nemá v žádných mapách cestu značenou.

Ref.:

- (4) Možná, že se potkají,
až nový vítr začne vát,
k otázkám, co se šeptají,
na týchle lodi odpovědi dávno budem znát.

Ref.: Kde je síla lidí,
kde je víra v nás,
kde je víra lidí,
kde je síla v nás?

Hledám vzkaz

Jarret

- (5) **D Dmaj7 D Dmaj7**
Převržený stůl, voda z vázy po stránkách stéká,
G A D Dmaj7
slova rozpíjí, bytem teče modrá řeka
D Dmaj7 D Dmaj7
A v té řece je sůl, moře, do kterého všechno spěchá,
G Emi A4sus A
bylo cítit blíž, zdálo se, že nás opustíš.

Ref.: **Hmi F#mi G**
Úpěnlivě hledá vzkaz,
D A
v lahvích, které plují kolem nás,
Hmi F#mi G
asi něčí zkouška má to být,
Hmi Emi B
vždyť žila si, jak má se žít.

- (6) Teď zvolna po kapkách mizí do peřin tvoje síla,
všechno co chceš říct, naznačí rozpíchaná žíla.

Ref.: Úpěnlivě hledá vzkaz,
v prostěradlech kolem nás,
asi něčí zkouška má to být,
vždyť žila si, jak má se žít.